

[Undervisningsministeren.]

Det ærede medlem hr. Søren Olesens opfattelse kunne koncentreres i følgende sætning: Jeg vil ikke betale til nabovens søn, der skal studere. Det er en slags slogan; det er kort og knapt udtrykt. Men noget må der vel ydes? Gælder det f. eks. også for folkeskolen, at man ikke vil betale til nabovens søn, der skal i skole? Synes det ærede medlem ikke, at der trods alt er nogen rimelighed i, at der skal betales til opretholdelse af universiteter, andre højere læreanstalter og hvad andet der indgår i menneskers uddannelse? Kan man uden videre godkende sætningen: Jeg har ikke børn i skolen, altså vil jeg ikke betale kommuneskat og statsskat til skoleformål; den pågældende udgift må i hvert fald fradrages, inden jeg sættes i skat. Kan man sige sådan? Det ærede medlem er selv en bogens mand, og der er vel også fra samfundets side ydet hjælp til det ærede medlem, således at hans studium kunne gennemføres. Det er jo ikke alt på et seminarium, der betales af eleverne. Alligevel kan vi godt rejse hovedet og sige, at vi ikke ønsker den boglige uddannelse overvurderet, men om vi kan gå så vidt som til at sige, at al fremtidig uddannelse af videregående karakter må støttes ad filantropisk vej, det tror jeg dog ville være uheldigt. Jeg tror, at det ærede medlem her har taget et standpunkt, som ikke holder, heller ikke når det ærede medlem undersøger de gaver, det ærede medlem selv har modtaget fra samfundets side.

Jeg siger tak for den relativt velvillige modtagelse, lovforslaget har fået, og som dog giver noget håb om dets gennemførelse.

Per Hækkerup: Da vi i foråret første gang behandlede det forslag, som vi nu igen har til behandling, forklarede det ærede medlem hr. Henry Christensen, at når den højtærede undervisningsminister dengang kunne fremsætte forslaget, hang det sammen med, at der var ført en så fortrinlig økonomisk politik af den forrige regering, at landet nu var i en så tilpas beslået tilstand, at man kunne afse ca. 10 mill. kr. til at gennemføre hjælp til de unges uddannelse. I dag var tonen fra det ærede medlem hr. Henry Christensen betydelig mere pessimistisk. Hans vurdering var denne, at vi af hensyn til de opgaver, som ikke mindst

på grund af de store årgange kan ventes i de kommende år, skulle udvise en overordentlig stor forsigtighed. Det forekommer mig, at skal man vurdere det foreliggende lovforslag i relation til valutasituationen, må man dog vel i hvert fald sige, at en økonomisk støtte til i højere grad at muliggøre for unge fra ubemidlede hjem at få en uddannelse må være en af de mest positive foranstaltninger; man ud fra en langtidsbetragtning overhovedet kan foretage for at styrke landets økonomiske situation. Jeg ville altså i modsætning til det ærede medlem drage den slutning — hvis hans vurdering iøvrigt var rigtig — at så måtte man netop forstærke indsatsen for at uddanne de unge så godt som muligt for derigennem at forøge landets konkurrenceevne.

Det ærede medlem hr. Henry Christensen gjorde nogle bemærkninger om civilundervisningen, som allerede er berørt af det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre). Jeg skal i farten blot bemærke, at det ærede medlem ikke gjorde nogen bemærkning om de øvrige dele af velfærdstjenesten, som er draget ind i søgelyset. Jeg deler det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre)s håb om, at resultatet af undersøgelserne vil blive, at der ikke kommer til at ske nogen indskrænkning af civilundervisningen af de værnepligtige.

Jeg lagde også mærke til, at det ærede medlem hr. Henry Christensen såvidt jeg forstod skarper, end da vi behandlede sagen sidste år, tog afstand fra, at der skulle ydes en støtte til de unge, der påbegynder en gymnasieuddannelse. Jeg vil gerne understrege som mit synspunkt, at hvis man kun gennemfører ordningen om en støtte til dem, der modtager en universitetsuddannelse eller en dertil svarende uddannelse på andre læreanstalter, men unddrager gymnasieungdommen støtte, vil loven ikke få den tilsigtede virkning, så vil den ikke betyde et virkeligt bidrag til at få et større antal af velkvalificerede unge fra hjem, der ikke kan klare de økonomiske ofre ved en videregående uddannelse, frem til en sådan uddannelse.

Overfor det ærede medlem hr. Hvidbergs bemærkninger vil jeg sige, at vi naturligvis fra vort partis side kan være enig med ham i, at intet enkelt politisk parti skal slå